

İŞIK ORDUSUNA SELÂM

M. Necmettin HACIEMİNOĞLU

Kalbinde vatan ufuklarına ışık saçmak için çalışan bir ideal adamının imanı, ruhunda kendine güvenen insanların azim ve iradesi, kafanda yarının mamûr, müreffeh ve mes'ut Türkiye'sinin altın kapılarını açacak **sihirli anahtar**... Savaş meydanlarına atılan kahramanlar gibi **Anadolu**'ya gidiyorsun.

Çanakkale'de, **KöprükÖy**'de, **Pilevne**'de şehit düşen Mehmetçiklere has bir gururla ilim, irfan ve ışığın ulaşamadığı uzak yurt köşelerine aydınlık götürüyorsun. Artık en sıcak yuvan okul, en sevgili çocuğun öğrenci, en vefalı dostun kitap ve en büyük yardımcın da kalbini dolduran hocalık aşkı, gönlünü saran yurt sevgisi olacaktır.

Atıldığın bu hizmet ve fedakârlık yolunda, çetin güçlükler seni yıldırmasın. Önüne dikilecek engeller seni ürkütmesin. Maddî yoksulluklar, mânevî sıkıntılar seni ideal yolundan döndürmesin.

Karanlıklara ışık saçmanın; geriliğe, cehalete, taassub ve bâtil düşüncelere göğüs germenin kolay olmayacağını bilmelisin. Zira kavuşmak istediği hedefe iştiyakla koşan hangi ideal yolcusu bu çeşit güçlüklerle karşılaşmadı? Hangi ideal adamı, yeşil servilerin gölgelediği serin çimenlikler üzerinde yürüyerek gayesine ulaşmıştır? İdeal yolu elbet de dikenli olacaktır. İdeal yolu elbet de uzun ve zorlu, elbet de güçlük ve meşakkatlerle dolu olacaktır.

Ateşli kum çöllerinde, soğuk buz denizlerinde tehlikeli seyahatlere çıkmış ilim fedailerinin hayatını andıran senin yolculuğun, maddeye değil manaya; paraya değil ruha ve şerefe değer verenlerin harcıdır.

Bu yol aydınlık, ışık, hak ve hakikat yoludur. Bu yol, göğsü imanla, kalbi cesaretle ve gönlü aşkla dolu olanların yoludur. Bu yol fedakârlıklara katlanmasını, mahrumiyet ve ağırlıklara tahammül göstermesini, tehlikelere göğüs gerip güçlükleri yenmesini bilenlerin yoludur. Bu yol, ülküleri uğrunda gerekirse seve seve ölmesini bilenlerin yoludur.

Fedakâr Türk Öğretmeni!

Savaşların en hayırlısı, senin yurt ufuklarını saran karanlıklarla yaptığın mücadeledir. Başarıların en verimli; en uğurlusu senin bu meydanlarda kazandığın zaferlerdir.

Henüz derinliğince okunmamış bir **masal**, zenginliğince açılmamış bir **hazine** ve zarıflığınca işlenmemiş bir **mücevher** olan Anadolu'yu senin nurlu gözlerin “okuyacak”, senin uğurlu ellerin “açacak” ve senin usta parmakların “işleyecek”tir. “**Her taşı bir yakût olan bu vatan**”, “**can verme sırrına erenler**”le beraber sizin, sizlerindir.

Hayatta paradan başka hiçbir şeyi sevemeyen, gösteriş ve şöhretten, maddî refah ve konfordan başka hiçbir üstün mânevî değere inanmayan bedbahtlar elbet de Anadolu'ya gitmek istemezler. Ama daha dün tozlu yollarında neş'yle koştuğun, başı mâvi dumanlı mor dağlarında çiğdem topladığın, güneşli tarlalarında ekin biçtiğin Anadolu seni bekliyor. Ona kollarını sen açacaksın. Onun yarasını sen saracaksın.

Sabahları ezan sesleri ile uyanacaksın. Eğlencelerin köy düğünleri; dansın efe zeybekleri, dadaş halayları; musikin Avşar türküleri olacak. **Bingöl Çobanları**'nın kaval seslerini duyacaksın. “**Ovanın yeşili**”ni “**göğün mavisi**”ni orada seyredeceksin. Orada, “**geçmiş zamanın taşlarda gülen sihirli rüyası**”nı yaşayacaksın. Orada “**binlerce erin şanlı menkıbesi**”ni ve “**sesi arşa çıkan hengâmeler**”i “**yad eden**” “**türbeler, câmiler**” ve “**eski bahçeler**” göreceksin. “**İhtiyar çınarlardan, yedi yüz yıl süren hikâyemiz**”i dinleyeceksin.

Ey ideal yolcusu!

Gideceğin yerlerde çeşitli tiplerle karşılaşacaksın. Seni hor gören, sana “yukardan bakan” görgüsüz, şımarık ve maddeci bir zümre bulacaksın. Bunlar senin temiz duygularınla, dürüstlüğüyle, iman ve idealinle belki de alay edeceklerdir. Mahrum oldukları bu güzel hasletlerin yalnız sende bulunmasına tahammül edemedikleri için yaptıkları çeşitli hafifliklere aldırmayacaksın. Kendinden emin her ülkücü gibi, sen de onlara dudak büküp geçmelisin. Acımalısın onlara, kızmamalısın. Bu, kibirli “sonradan görmüş”ler karşısında sakın küçüklük duygusuna kapılma! Kendini, muhitine onlar gibi mevki veya para ile değil, mânevî değer ve şahsiyetinle kabul ettirmelisin.

Sen, Tanrısından sonra en çok hocasını seven bir millî geleneğin evlâdısın. Sen, **hocasını câmîde bile ayağa kalkarak selâmlayan Fatih'lerin “Ulemânın atının ayağından sıçrayan çamur bizim için bir sereftir.” diyen Yavuz**'ların çocuğusun. Böylesine köklü bir gelenekten

Işık Ordusuna Selâm

kuvvet olarak, hocalığı her yerde ve her zaman el üstünde tutulur, baş üstünde taşınır bir haysiyet ve liyakâtle temsil etmelisin.

Hayatta ve bilhassa hocalıkta başarının biricik sırrı olan meslek sevgisi ve vazife aşkını gönlünde birleştirmiş kimse olarak yola çıkıyorsun. Özü özüne, sözü tavır ve hareketlerine uyan; herkesin benzemeğe özendiği **örnek insan** sen olmalısın.

Vatanını riyâsız seven; milliyetçilik ve inkılâpçılığı iyi kavramış; milletine sözle değil, iş görerek, eser vererek hizmet eden; temiz ahlâklı; hür düşünceli; müsbet zihniyetli; hak, hukuk ve adalet kavramlarına bağlı; millî değer ve geleneklerine hürmetkâr; şahsiyet ve karakter sahibi bir nesil yetiştirmek ilk hedefiniz olmalıdır. Şâirin;

**“Enbiyâ yurdu bu toprak, şühedâ burcu bu yer;
Bir yıkık türbesinin üstünde Mevlâ titrer!
Dışı baştan başa bir nesl-i kerîmin yâdı,
İçi boydan boya milyonla şehîd ecsâdı...
Öyle meşbû-ı şehâdet ki bu öksüz toprak;
Oh, bir sıkısa adam otları kan fişkıracak!”**

mısraları ile dile getirdiği bu vatanda her birinizin elle tutulur birer müsbet eseriniz bulunmalı.

Her rüzgârlı tepesinde bir “çoban çeşmesi” çağıldayan ve her köşesi bir “mavi dumanlı Bingöl yaylası” olan bu toprakları, sen ey ışık ordusu, sen yeniden fethedeceksin. Şâirin diliyle söyleyelim:

“Varsın bulunmasın bilecek nâm u şânını.”